Óda na žal[1]

Milujeme tě, Evropo, starý kontinente. Nevím, proč tě nazývají starou, když jsi mladicí ve srovnání s Egyptem či Mezopotámií?!

Milujeme tě, Evropo, odvádíme ti daně jako bílí muži a snášíme tvé nálady, vrtkavé jak tvé počasí, a kritický nedostatek vitamínu D daný temnotou tvých zim. Milujeme tě a rmoutí nás, že na tu pochmurnou tmu tvých dlouhých zim si nezvykneme. Vždyť i naši evropští přátelé - myslím tvé původní obyvatele, co se narodili na tvém chladném severu árijským rodičům - trpí stejně jako my depresemi a nedostatkem vitamínu D. Podle evoluční teorie i oni náleží k homo sapiens, který přišel z Afriky. Pokud jde o tvé opravdu původní obyvatele, tak těmi byli neandrtálci, co se vyvinuli během doby ledové tak, aby dokázali snášet chlad. Ti však už vyhynuli.

Milujeme tě, Evropo, a nepopírám, že jsme k tobě přišli ze zemí třetího světa, co jsou, jak říkáš, zaostalé. Já konkrétně jsem přišel z Damašku, a čelil jsem mnoha klišé, stereotypům a předsudkům ze strany tvých spisovatelů a básníků. A přestože se považuji za feministu, už mě znudily, unavily a otrávily opakující se povrchní otázky ohledně situace žen na Blízkém východě. Tímto pokorně uznávám, že ženy v Sýrii se až do roku 1949 netěšily volebnímu právu. Zato ve Švýcarsku, metropoli tvých financí a tajných bankovních účtů našich diktátorů, neměly ženy hlasovací právo až do roku 1971, a to samozřejmě nikoli ve všech švýcarských kantonech, neboť v kantonu Appenzell Innerrhoden nebylo ženám povoleno volit do roku 1991. Můj Bože!

Milujeme tě, Evropo, a milujeme svobodu, kterou jsi nám poskytla, když jsme se k tobě na útěku uchýlili. A přivíráme oči před rasismem, který se snažíš schovat pod koberec, když zametáš v předsíni.

Milujeme tě, Evropo, nesoucí dědictví své koloniální minulosti, vražedkyně původních obyvatel, sající krev národů od Indie po Kongo a od Brazílie po Nový Zéland.

Tebe, která jsi hostila španělskou inkvizici a upalovala ženy za čarodějnictví. Jako paní obchodu s otroky jsi navozila černé lidi do nového světa, a pak jsi stvořila rasovou segregaci v Jižní Africe. To Ty jsi dala základ fašismu a nacismu a vymyslela konečné řešení pro vyvraždění židů. Konečné řešení, kvůli kterému jsem se narodil jako utečenec v táboře Jarmúk pro palestinské uprchlíky v Damašku, neboť jsi se vší drzostí zaplatila mou zemí daň a odškodnění za holocaust, který provedli tvoji bílí obyvatelé přesvědčení o čistotě árijské rasy.

---

[1] Báseň *Óda na žal* jsem napsal na konci roku 2017, kdy jsem byl mezinárodním literárním festivalem *Zimní noci* v Haagu požádán, abych přepsal hymnu Evropské unie, známou jak Óda na radost, kterou složil Beethoven na slova Schillera.

Milujeme tě, Evropo, a v rukou máme tvé cestovní pasy, které před námi otevírají dveře stejně hladce, jako tvé náboje rozevíraly těla milionů Alžířanů, kteří se chtěli těšit téže svobodě, po níž volá tvá francouzská revoluce.

Milujeme tě, Evropo, milujeme tvé umění a nenávidíme tvou koloniální minulost, milujeme tvé divadlo a nenávidíme tvé zajatecké tábory. Milujeme tvou hudbu a nenávidíme zvuk tvých bomb. Milujeme tvou filosofii a nenávidíme Martina Heideggera. Milujeme tvou literaturu a nenávidíme orientalismus. Milujeme tvou poezii a nenávidíme Ezru Pounda. Milujeme svobodu projevu, kterou skýtáš, a nenávidíme islamofobii. Milujeme tvůj civilizační pokrok, tvůj sekularizmus, tvé spravedlivé zákony a lidská práva na tvém území a nenávidíme tvůj rasismus a tvůj dvojí metr, povýšený pohled a krvavé dějiny.

Vezmi si nacismus a dej nám Immanuela Kanta,

Vezmi si černé košile a dej nám italské víno,

Vezmi si masové vyvyvražďování Alžírska a dej nám Baudelaira,

Vezmi si Leopolda druhého a dej nám Reného Magritta,

Vezmi si Adolfa Hitlera a dej nám Hannu Arendtovou,

Vezmi si Franca a dej nám Cervantese,

Vezmi si své věci a nech nás si vzít ty své.

2017

Ghayath Almadhoun

Translation from Arabic: Adam Pospíšil